

Sisif, Duhul Sfânt și fanteziile unui popor necredincios

Luni, 19 iunie 2006

Gili Cârstea

V-ați gândit de câte ori L-ați confundat în ultimul timp pe Duhul Sfânt cu Sisif? De câte ori l-ați cerut să facă lucruri inutile, de câte ori l-ați rugat să lucreze degeaba și să vă dea biruință fără ca aceasta să vă fie de vreun folos?

Domnul Hristos ne-a spus că Duhul Sfânt este un Mângâietor, iar acolo unde este apreciat și dorit, El va convinge despre păcat, neprihănire și judecată. În același context, ni s-a spus că El trebuie primit în interiorul inimii, iar prin această prezență devenim mlădițe în viața care este trupul colectiv al lui Hristos. Locuirea Mângâietorului în minte ne conectează la izvorul vieții, și astfel se realizează cu noi scopul lui Dumnezeu. Astfel Împărăția lui Dumnezeu a ajuns la noi.

Dar poporul nostru nu reușește să vadă încă rolul Duhului Sfânt în conectarea noastră la sursa vieții, și astfel ajunge să-L solicite în operațiuni inutile.

O categorie de credincioși așteaptă de la Mângâietorul să-i mângâie atunci când sunt descurajați sau confuzi, să-i întărească și să-i călăuzească pe drumul credinței, eventual să le ofere o putere prin care ei să-și poată ține făgăduințele și să reziste ispitelor.

O altă categorie, mai numeroasă, cere Duhului Sfânt să-i dea biruință asupra păcatului, chiar să o curețe de păcat și să o mențină în neprihănire și departe de fărădelege. Acești oameni sunt serioși, ei chiar se tem de nelegiuire, înțeleg gravitatea păcatului și văd consecințele lui fatale. Ei cred cu tărie că fără Duhul Sfânt nu au nicio șansă de a se împotrivi naturii lor păcătoase. Știu bine, din experiență, că inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea, și că nu există putere în natura umană de a o controla. Dar și ei L-au transformat pe Duhul Sfânt în Sisif, căci aceasta este o muncă istovitoare și inutilă, care nu aduce schimbarea autentică de care are omenirea nevoie.

Scopul și rolul Duhului Sfânt este acela de pregăti templul inimii spre a se instala acolo Legea, conform noului legământ. El trebuie să pună din nou împreună (aceasta înseamnă ispășirea) două naturi despărțite prin păcat. Omul se poate supune legii lui Dumnezeu doar dacă natura umană și natura divină sunt unite, iar acest lucru a fost demonstrat magistral în Omul Isus Hristos. Duhul Sfânt urmărește să aducă la "nuntă" pe

om, căci nunta este chiar unirea dintre divin și uman. Fără această unire este imposibil ca omul să poată trăi în neprihănire.

Ei bine, aici poporul nostru îl transformă de Duhul Sfânt în Sisif. Nu credem în unirea dintre cele două naturi și nu vrem să pășim în această experiență, dar ne rugăm insistent ca Duhul Sfânt să ne dea biruință asupra păcatului. Ce să facem cu ea? Putem fi oricât de sfinți ne-am dori, despărțiți de natura divină suntem morți. Pavel o spune răspicat: "Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește într-adevăr în voi." Apoi devine de-a dreptul amenințător: "Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui" (Rom 8:9). Ce fel de Duh avea Hristos? El spunea că este un templu al lui Dumnezeu, și că nu putea face nimic dacă Tatăl nu ar fi locuit în El.

De unde știa Hristos asemenea lucruri? Venise un înger din cer să-l explice? Nicidecum. O asemenea concepție corectă despre realitate venea din cunoașterea Scripturii și din credința că Dumnezeu a fost clar și explicit în Cuvântul Său. El studiase cu seriozitate Isaia 66:1-2, Ieremia 31:31-34, Ezechiel 36:23-32, Psalmii 51:6-12, toate acestea așezate în lumina lui Daniel 8:14, Maleahi 3:1-3 și Leviticul 16:30. Pe o asemenea temelie se sprijinea Hristos atunci când a declarat în fața demnitarilor bisericii că El este templul lui Dumnezeu.

Pe calea aceasta consacrată de pașii lui Hristos vor merge toți urmașii Lui din ultima generație. Aici dorește Duhul Sfânt să ne aducă. Noul legământ înseamnă revenirea lui Dumnezeu în casa inimii, așa cum a fost înainte de căderea lui Adam. Fără unirea dintre cele două naturi, orice biruință asupra păcatului, o moralitate superioară, o viață chiar fără păcat, nu folosesc la nimic. Nunta este scopul Duhului Sfânt, și acesta trebuie să fie și scopul nostru, dacă spunem că dorim să onorăm numele lui Dumnezeu.

Orice alte realizări pe care le așteptăm de la Duhul Sfânt sunt fantezii și speranțe deșarte, care nu fac decât să-L transforme într-un Sisif religios.